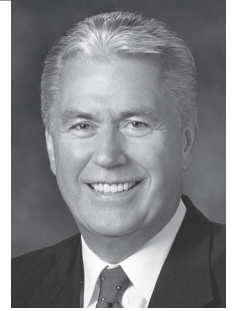

От президент
Дитер Ф. Ухтдорф
Втори съветник в
Първото Президентство

Храмови благословии

Още си спомням как родителите ми заведоха нашето семейство в новоиздигнатия храм Швейцария, първият в Европа, за да станем семейство за вечността. Тогава бях на 16 г., най-малкият от четири деца. Коленичихме заедно пред олтаря, за да бъдем запечатани на земята чрез силата на свещеничеството, с едно чудесно обещание да можем да бъдем запечатани за вечността. Никога няма да забравя този славен миг.

Като момче бях доста впечатлен, че пресичахме държавни граници, за да бъдем запечатани като семейство. За мен това символизираше начина, по който храмовата работа прекосяваше светските граници, за да донесе вечни благословии на всички обитатели на земята. Храмовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни наистина са съградени за полза на целия свят, без оглед на националност, култура или политическа ориентация.

Храмовете са непоклатимо свидетелство, че добротата ще надделее. Президент Джордж К. Канън (1827–1901), първи съветник в Първото Президентство, веднъж казва, „Всеки камък, положен за основата на храм и всеки храм, завършен ... намалява силата на Сатана на земята и увеличава силата на Бог и божествеността.”¹

Макар всеки храм да увеличава силата на

праведността на земята, най-големите благословии, разбира се, се получават от хората, които всъщност посещават храма. Там ние получаваме още светлина и познание и склучваме свещени завети, които, ако бъдат следвани, ни помагат да крачим по пътеката на ученичеството. Накратко, храмът ни учи за свещената цел на живота и ни помага да намерим вярна материална и духовна насока.

Ние обаче не посещаваме храма само за нас самите. Всеки път когато влизаме в тези свещени сгради, ние изпълняваме дадена роля в святата изкупителна роля на спасението, станало възможно за всички Божии чеда в резултат на Единението на Единородния на Отца. Това е безкористна и свята служба, която ни позволява като смъртни хора да участваме в славното дело да станем избавители на хълма Сион.

За онези, които сега не могат да отидат в храма по каквато и да е причина, насърчавам ви да сторите всичко по силите си да имате валидна храмова препоръка. Храмовата препоръка е символ на нашата вярност и решимост да служим на Господ. Тя е символ на любовта ни към Господ, защото, както учи Исус, „Който има Моите заповеди и ги пази, той Ме люби; а който Ме люби, ще бъде възлюбен от Отца Ми, и аз ще го възлюбя, и ще явя Себе Си нему” (Иоана 14:21).

Докато пейзажът по света продължава да бъде

украсяван от тези свещени сгради, посветени на Господ, молитвата ми е да продължим да вършим своята част, за да доведем небето по-близо до земята, като бъдем достойни да имаме валидна храмова препоръка и я използваме. Като правим това, праведността със сигурност ще нараства не само в личния ни живот и в нашите домове, но и в нашите общности и по света.

БЕЛЕЖКА

1. Джордж К. Канън, в „The Logan Temple”, *Millennial Star*, 12 ноем. 1877 г., стр. 743.

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

Повечето хора учат по-добре и помнят по-дълго, когато им представят идеи, използвайки нагледни помагала, вместо само да им говорите (вж. *Преподаването – няма по-велико призвание*, 1999 г., стр. 182). По време на урока бихте могли да покажете снимка на храм. След като прочетете статията, обсъдете защо храмът е важен за президент Ухтдорф. Поканете малките деца в семейството да нарисуват семейството си в храма.

Преподаването – няма по-велико призвание заявява, „Насърчавайте хората, които учите, да си поставят една или повече цели, които могат да им помогнат да живеят според принципите, които сте преподавали” (стр. 159). Помислете дали да не прочетете посланието на президент Ухтдорф със семейството и да поканите членовете да напишат по една лична цел, която ще им помогне да останат достойни да имат храмова препоръка и да я използват.

МЛАДЕЖИ

Поглед от висотата на свящото място

От Минди Рей Холмз

Като млада имах много възможности да извършвам кръщения за мъртвите в храма Сан Диего Калифорния. Макар винаги да имах добри преживявания, едно пътуване особено се откроява в паметта ми.

Бях на 16 г., а малката ми сестра тъкмо бе навършила 12 и за пръв път отиваше да извършва кръщения за мъртвите. Тъй като това й беше първи път, решихме след като приключим, да се разходим около храма.

По края на парка на храма имаше няколко наблюдателни площадки за забележителности, тъй

че отидохме право там. Тъй като храмът Сан Диего се намира редом с оживена магистрала, когато застанете на някоя наблюдателна площадка, всъщност гледате магистралата от високо.

Да застана на висотата на светите места онзи ден ми даде нов поглед върху живота. Гледах отгоре на света с неговите профучаващи автомобили, претъпкани магазини и покритите с „графити” пътни знаци.

Именно тогава в ума ми се оформи следната мисъл: „Ти не искаш да си част от това; не за това е животът”. Винаги съм била учена, че целта на живота е да се завърнем да живеем с нашия небесен Отец и да станем като Него. Знаех, че за да постигна тази цел, нямам нужда от нещата на света.

Обърнах се и погледнах красивия храм, и бях благодарна за знанието на Евангелието и за перспективата, която то ми даваше. Знаех, че сред един хаотичен и вероломен свят бях намерила свящото място, на което да застана.

Онзи ден в храма обещах на Небесния Отец, че винаги ще бъда откъм Неговата страна, а не откъм страната на света. Без значение какво изсипва върху нас света, ние можем да го преодолеем, като спазваме сключените завети и стоим на свети места (вж. У. и З. 87:8).

ДЕЦА

Да направим света по-красив

Президент Ухтдорф казва, че когато бъде построен храм, той увеличава силата на Бог на земята и прави света по-красиво място. Оцветете изображението по-долу. Следват някои от хубавите благословии, които храмът дава на хората. Като живеете достойно един ден да отидете в храма, можете да получите всяка от тези благословии!

Място на любов и красота

Кръщение за хората, които не са били кръстени приживе

Брак, който може да трае вечно

Деца, запечатани за родителите си за вечността

Място, където да научим повече за Небесния Отец и Исус Христос

Достоен, покорен живот

© 2010 на Intellectual Reserve, Inc. Всички права запазени. Отпечатано в САЩ. Одобрено на английски: 6/09. Одобрено за превод: 6/09. Превод на *First Presidency Message, August 2010*. Bulgarian. 09368 112

Растеж във вяра и лична праведност

Изучете този материал и ако е подходящо, обсъдете го със сестрите, които посещавате.

Използвайте въпросите, за да ви помогнат да укрепите сестрите и да превърнете

Обществото за взаимопомощ в активна част от своя живот.

От Писанията: Исаия 2:2–3;
У. и З. 109:22–23; 110:8–10

Нашата отговорност да бъдем достойни за служение в храма

Заветите, които сключваме, заедно със свързаните с тях обреди, получавани в храма, стават наше акредитивно писмо за прием в Божието присъствие. Те ни издигат отвъд границите на нашата собствена сила и перспектива. Ние сключваме завети, за да покажем своята отдаденост да изграждаме царството. Ставаме заветен народ, когато се намираме в завет с Бог. Всичките обещани благословии са наши чрез вечността ни на тези завети ...

Какво могат да направят жените в Църквата, за да заслужат благословиите на храма?

Чрез Своите пророци Господ кани онези, които все още не са получили благословиите на храма, да направят каквото е необходимо, за да отговорят на условията да ги получат. Той кани онези, които вече са получили тези благословии, да се връщат възможно най-често, за да могат отново да се радват на това преживяване и за да може тяхната визия и разбиране на Неговия вечен план да нарастват.

Нека бъдем достойни да имаме валидна храмова препоръка. Нека отидем в храма, за да запечатаме своите семейства за вечността. Нека се връщаме в храма толкова често, колкото го позволяват нашите обстоятелства. Нека дадем на своите починали близки възможността да получат обредите на възвисяването. Нека се радваме на духовната сила и откровението, което получаваме, когато редовно посещаваме храма. Нека бъдем верни, сключвайки и спазвайки храмови завети, за да получим пълните благословии на Единението.”¹

**Силвия Е. Олред, първа съветничка в
Общото президентство на Обществото
за взаимопомощ.**

От нашата история

Президент Гордън Б. Хинкли (1910–2008) учи, че Обществото за взаимопомощ се появило от желанието на сестрите да служат в храма:

„По време на строежа на храма Къртлънд жените били призовани да счукат на ситни частици финия си порцелан, които да бъдат смесени с мазилката по храмовите стени, която да улавя и отразява светлината на слънцето

и луната и така да прави по-красив външността на зданието.

В онези времена, когато парите били оскъдни, но имало изобилие от вяра, строителите влагали в изграждането на дома Господен своята сила и средства. Жените ги снабдявали с храна, най-добрата, която могли да приготвят. Едуард У. Тълидж съобщава, че докато жените шиели храмовите завеси, Джозеф Смит, наблюдавайки ги, казал, „Е, сестри, на вас винаги може да се разчита. Сестрите винаги са първи и най-напред във всички добри дела. Мария била първата при възкресението; сега сестрите са първите, които да работят по вътрешността на храма” ...

Отново в Наву, по време на строителството на храма, няколко жени се обединили в изработването на ризи за строителите. Именно при такива обстоятелства двадесет от тях се събрали в четвъртък, 17 март 1842 г. в горната стая на магазина на Пророка.”² Така било сложеното началото на Обществото за взаимопомощ.

БЕЛЕЖКИ

1. Силвия Е. Олред, „Свети храмове, свещени завети”, *Луахона*, ноем. 2008 г., стр. 113, 114.
2. Гордън Б. Хинкли, „Ambitious to Do Good”, *Ensign*, март 1992 г., стр. 2.

Какво можем да направим?

1. Каква подкрепа мога да предложа аз на сестрите, за да се подготвят за храма и да отидат в него?

2. Как аз мога да бъда олицетворение на наследството на ранните сестри, които правели жертви, за да получат храмовите благословии?

3. Как мога да поискам храмовите благословии?

За повече информация отидете на www.reliefsociety.lds.org.